

Prekenverkstedet

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

6. søndag i åpenbaringstiden - 10. februar 2019

Prekentekest: Mark 13,21-27

Lesetekst I: Ordspr 4,18-27

Lesetekst II: Åp 22,2-17

«... i de dager»

Åpenbaringstiden

Tida mellom jul og faste kalles i kirkeåret åpenbaringstiden. Den innledes på Kristi åpenbaringsdag, som samtidig markerer avslutningen av juletiden. Åpenbaringstiden består av fra fem til ni søndager, avhengig av når påsken kommer. I åpenbaringstiden brukes grønn som liturgisk farge.

Åpenbaringsdagen, epifania, ble feiret allerede meget tidlig, for å understreke Jesu guddommelige opphav fra begynnelsen av. Jesu fødsel og flere andre motiver gikk inn i denne festen, både Jesu dåp og vismennenes hyllest av Jesus.

Etter at 25. desember ble etablert som dagen for Jesu fødsel, ble feiringen av vismennene dominerende på åpenbaringsdagen. Derfor er denne dagen populært blitt kalt «*hellige tre kongers dag*». Festen for Jesu dåp ble lagt til søndagen etter, 2. søndag i åpenbaringstiden.

Et annet tema som fra gammelt av var knyttet til at Jesus åpenbarer hvem han er, var vinunderet i Kana. Åpenbaringstiden har tekster som viser forskjellige sider ved hvem Jesus er. Noe som er skjult, skal komme til syne. I vår kirke er det blitt vanlig å knytte denne tida spesielt til temaet misjon.

Prekentekest (Markus 13,21 ff)

Dagens tekst fra Markus er alvorlig og kan være vanskelig å få tak i. Den sjettede søndagen i åpenbaringstiden handler om å forstå hvem Jesus Messias er. At han er hyrden som har kommet for å frelse sitt folk. Kapitlet begynner etter at Jesus og disiplene hadde vært i tempelet. Jesus underviste om Messias – Davids sønn og Guds sønn. I fortsettelsen advarer han mot skriftlærde. Når han er ferdig med undervisningen, forlater han tempelet. Det er da, ute på tempelplassen, at det gis uttrykk for en beundring over det storslåtte tempelet og en av disiplene sier til Ham: "Se Mester. For noen steiner og for noen byggverk".

Den som har vært ved Vestmuren og på det som var tempelplassen, kan virkelig ane hvor storslått tempelet må ha vært. Mange har vært pilegrimer til dette stedet, hvor beundring og undring går hånd i hånd. Det er lett å sette seg inn i denne disippelens fascinasjon. Men kan det har vært mer en fascinasjon? Tempelet hadde en sterk betydning for mange jøder, som samlingssted, sonoffersted og Herrens nærvær i det «*aller helligste*».

Jesus bekrefter ovenfor sin disippel at det er flotte byggverk, men sier i samme setning: "Her skal det ikke bli stein tilbake på stein, alt skal rives ned". Tempelet ble revet og satt i brann under det jødiske opprøret i år 70. Jesu utsagn kan også forstås om *ham selv* som tempelet som måtte brytes ned, offerlammet som måtte ofres for menneskeheten.

Jesus starter med sin tale om de tider som skal komme, om trengsel og forfølgelse, med formaning om at ikke noen skulle føre dem vill. I trengsel oppstår behovet for utfrielse og frelse.

Behovet for en Messias da og nå

Behovet for en Messias var stort på Jesu tid. Israel lå under romersk okkupasjon, og det var en sterk lengsel etter å bli fri fra undertrykkelse og nød. Mange ventet nok på en militær Messias som kunne være med å gjøre opprør mot okkupasjonsmakten. I dagens Israel venter også mange på at Messias skal komme. Mange kandidater har blitt pekt ut.

Teksten advarer mot falske Messiaser. De eksisterte for 2000 år siden og de eksisterer i dag. Det er mennesker som står fram og omtaler seg selv som Messias, eller de får denne omtalen av andre i samfunnet rundt. Jesus advarer mot disse. Han forteller at de skal gjøre tegn og under, for om mulig å føre de utvalgte vill. Jesus ber oss være på vakt!

Uten at Jesus åpenbarer seg for oss, vil ingen av oss finne ham. I dag er det om lag 0,2% av jødene som kjenner Jesus som Messias. Derfor minner teksten oss om at også jødene trenger å få Messias åpenbart. Spørsmålet om Jesus var Messias var et vanskelig og utfordrende spørsmål i Jesu samtid. Men med sin forkynnelse og undervisning, tegn og under, bærer han med seg vitnesbyrdet om at han er Messias som Gud hadde lovet skulle komme.

Endetid

Jesus peker også framover i tid, når han ikke lengre er til stede. Han vet at vi mennesker lett kan miste motet og miste fokus. Det er menneskelig. Han gjør det klart at det skal bli trengsel, men han ber oss holde ut. Vi har ofte forskjellige bilder av hvem Gud er. Dersom vi tenker at Gud er bare god, uten å ta med hans hellige og rettferdige side, kan mennesker begynne å tvile når de ser så mye ondskap rundt seg. Noen spør:

- Er Gud virkelig der?
- Bryr han seg?

Dagens tekst er en oppfordring til å kjempe den gode kamp. Våk og be. Det er så lett å falle i fra. Den som holder ut til enden, skal bli frelst.

De vise menn fulgte «stjernen», som var avgjørende for at de navigerte rett. «Folkeslag skal gå mot ditt lys, konger gå mot din soloppgang» (Jesaja 60). Jesus er det sanne lys som lyser opp for hele verden. Han er veien, sannheten og livet. (Joh. 14.6).

Uro

Disiplene ble trolig uroet av Jesu trengselstale, og spør om når alt dette skal skje, og hva som er tegnet på at alt dette skal fullbyrdes? I Jesu første svar leser vi at solen blir formørket, månen mister sitt lys, stjernene skal falle fra himmelen og himmelrommets krefter skal rokkes. Det er et dramatisk bilde som tegnes, men det følges opp med håp og trøst. I Ordspråkene kapittel 4 står det: "De rettferdiges sti er som morgenlyset, som stadig vokser til dagen kommer." - En vekst som kommer gjennom å lytte til Mesterens ord og bevare disse i vårt hjerte. Ord som gir hele kroppen helse. Vi blir bedt om å akte Herrens ord og bøye vårt øre til hans tale. Vi skal legge hans ord på vårt hjerte, for det er ord som gir liv for den som finner dem.

Løfte

Som troende er det trøst å finne i åpenbaringen. For etter trengselstiden ligger et løfte. Jesus sier:

«Se jeg kommer snart, og min lønn er med meg». Her kommer løftet om rett til livets tre, og til å gå gjennom portene inn i byen. Jesus sier at han er «Davids rot og ætt, den klare morgenstjerne». Han inviterer alle som tørster til å komme. Og den som vil, han får ta livets vann for intet. Han vil altså komme tilbake. Han vil ikke forlate deg. Tross trengsler vil han ikke tillate mer enn du makter. Jesus vil frelse oss og han vil rense oss. Skriftene peker på at dette vil skje under stor trengsel. Det vil skje når vi er som svakest, slik at Han blir sterk. I vår svakhet, er han sterk!

«Menneskesønnen skal komme med stor kraft og herlighet, og han skal samle alle sine». Dette er Jesu egne ord til oppmuntring for alle som hører ham til.

Kjetil Lorentzen

Rådgiverstilling Tynset kommune. Tidligere medlem at Den Norske Israelsmisjons landsstyre.

kjetil.o.lorentzen@hotmail.com